

ЕПАРХИЙСКИ ЛИСТ

С НАШИ БОГ

издание на храм,, Св.Цар Борис“

брой 11, ноември 2015 г.

ПОЗНАВАМЕ ЛИ ДЕТЕТО СИ

Темата за децата и тяхното възпитание е наболял. В динамиката на ежедневието все по-често губим посоката, вследствие на което връзката с нашите деца се нарушава. Общуването с тях става трудно. Надяваме се със статията на Сисанийски митрополит Павел, да бъдем от помощ.

Продължава от миналия брой

Винаги ще си спомням лицето на един юнак, който влезе в канцеларията ми и без да каже „Добър ден!“ или „Здравейте!“, ми каза директно:

- Знаете ли, отче, какъв ми е проблемът? Болен съм от СПИН. И знаете ли защо удрям главата си в стената? Сега, като съм болен от СПИН, мога и се въздържа, а преди уж не можех!

За малко занемях, втрещил поглед в него. След това му казах:

- Чедо мое, каквото имах да ти кажа, ти сам го каза. Разбира се, би трябвало да кажеш това някъде другаде – на всички онези, които те убедили, че не можеш. Сега ти знаеш, че можеш. Само дето плати това твоето знание на много висока цена.

Този млад човек не след дълго си замина от този свят. Съществуват ли хора, които се чувстват виновни за смъртта му?

Също така наскоро се вдигна голяма врява, защото в училищата в урока по Вероучение раздали диск във връзка с урока за абортите, на който е заснет един аборт. Олелия, защото абортът бил наречен убийство. Въпросът е, че всички тези господа говорят за своя сметка, а не за тази на децата. Защо ли? Защото децата признават, че абортът наистина е убийство, че е отнемане на човешки живот и знам това, защото съм го обсъждал с тях по тяхна покана. Никой не отрича това, никой няма разногласие. Кой имат разногласие? Тези, които са остарели в греха, пропадналите, които искат да се правят на педагози. Защо ли? Защото това действително е изобличение за техния живот. Дали плодът не притежава пълнотата на човешкия живот още от първите мигове? Следователно, какво означава умъртвяването на плода? Умъртвяване на една личност. Смятате ли, че децата ви имат въпроси?

Ако да, какво им отговаряте? И от друга страна, смятате ли, че Църквата има какво да им даде? Тя може да им даде отговор. Защото всъщност да държим децата далеч от живота на Църквата означава да отнемем истината от тях; в крайна сметка означава да им отнемем живота. Защото истината и животът са неща, които взаимно се проникват, едното обяснява другото. Истината води до живота, а животът е живот, когато живееш истината. Казах ви преди колко важно нещо е да познаваме детето си, да знаем кое е то, да го отгледаме правилно.

Чувал съм от 30-40 годишни хора да идват и да ми казват:

- Отче, какво ли не бих направил, за да се върна в детските си години – а аз ги попитах:

- Какво имате предвид?

- Тогава, когато бяхме малки, когато се обличахме като свещеници, когато ходехме на неделно училище, когато ходехме по екскурзии и лагери, това са единствените хубави години, които имаме в живота си.

Това са години, които ги карат да се връщат отново назад. Тогава осъзнават, че в живота са

поели по погрешен път, защото живеят без да изпитват радост. Дали наистина сте се замисляли какво би станало с децата, които са били лишени от такива преживявания, когато станат на 30 и на 40 години? Ще се самоубият, и в Гърция вече са се води статистика за самоубийствата в детска и юношеската възраст. Преди попитах да не би да ги оставяме без опора, без подкрепа? И аз ви казвам – да! Когато всъщност не се грижим да бронираме душите на децата ни, тогава ги оставяме без опора. Това се вижда в самите деца.

Веднъж попитах една девойка:

- Защо, детето ми, вземаш наркотици?

Тя ми отвърна:

- Кажете ми защо да не вземам?

Разбрахте ли отговора й?

Тя продължи:

- Не очаквам нищо отникъде! Единствената ми радост е когато си бия инжекцията и странствам.

Кои родители подготвиха такива деца? Кои училища подготвиха такива деца? Кое общество подготви такива деца, които не намират смисъл в живота? За кой живот им говориха? За кой смисъл на живота са им говорили? Попитах и друг младеж:

- Детето ми, не разбираш ли, че ако продължаваш така, ще умреш?

Той се усмихна горчиво и ми каза:

- Ама, не сте ли разбрали, че аз наркотиците ги вземам, за да живея!

Опитах се да разбера какво ми каза. И разбрах, че ми казваше: „Ама, аз в смъртта живея! – и искам да живея малко, макар и фалшиво. На това сте ме осъдили!“.

По времето, когато работех в образователната система, (говоря за Гърция), за съжаление разбрах това много добре, защото и педагогиката (самата образователната система) подтиква децата към наркотици. Преди време написах статия, озаглавена „Наркотици и училище“ и в нея казах, че някога се надявахме, че училището ще бъде укрепление, което възпира наркотиците, а то се превърна в техния най-добър съучастник.

Училището става повод за бягство от дома, за да могат да се шляят на друго място и естествено престъпниците и търговците с наркотиците ги чакат наблизко.

Възлюбени, реалността показва, че това, което не познаваме, не е психологията на децата, за която чуваме и се говорят много неща, а тяхната онтология. Кои са те реално? И когато не знаеш какво имаш пред себе си, тогава възпитанието, което даваш, колкото и превъзходно да изглежда от гледна точка на методологията, в най-добрия случай е ялово и анемично, ако не е рисково. Така гнилите основи на „психологията“ са основната причина и много високата цена за заблудата, която децата ни всъщност плащат.

Накрая, искам да ви кажа, че не говоря хипотетично, бих могъл да ви говоря още толкова с примери, за да потвърдя това, което досега казах. Затова накрая ви призовавам, познайте, погрижете се и възлюбете вашето реално дете, не въображаемото, не това, което предполагате, че е, а това, което то реално е, и дайте вашия принос сега, когато можете. Защото вероятно утре ще бъде много късно. Нека децата ви растат в мъдрост, във възраст, но и в благодат пред Бога и човеците, защото тогава ще създадете основа в тях и те ще бъдат способни да се противопоставят и да кажат: „Не!“...

автор Павел Йоану, митрополит на Сисанио
<http://www.dveri.bg>

...ЗА РОДИТЕЛИ

Учителка помолила децата да напишат съчинение за това, какво биха искали Бог да направи за тях.

Вечерта, когато проверявала работите, тя се натъкнала на едно съчинение, което много я разстроило. В този момент влязъл мъжът и и я видял да плаче.

-Какво се е случило?– попитал той.
-Чети! – отговорила тя и му подала съчинението на едно момченце.

“Господи, днес ще те помоля за нещо странно: Превърни ме в телевизор! Искам да заема неговото място. Искам да живея, както живее телевизорът в нашия дом. Искам да имам важно място и да събирам семейството около себе си. Искам да ме слушат, без да ме прекъсват и да задават въпроси, докато говоря. Искам да бъда център на внимание. Искам да ги занимавам така, както ги занимава телевизорът. Искам да бъда в компанията на

татко, когато той се прибира вкъщи, даже и да е изморен.Искам мама вместо това, да ме игнорира, да идва при мен, когато се чувства самотна и тъжна.Искам поне понякога моите родители да оставят всичко настрана и да прекарат малко време с мен.

Боже, не искам толкова много... Искам само да живея, както живее всеки телевизор!”

-Кошмар! Бедното дете! – възкликнал мъжът. - Що за родители са това?!
-Това е съчинението на нашия син...

автор: неизвестен

Преди да започнете да възпитавате своите деца, проверете вашето собствено поведение. Антон Макаренко

РОЖДЕСТВЕНСКИ ПОСТ

Според Типика (Устава) на БПЦ Рождественският (Коледният) пост е втори по своята продължителност след Великия пост. Той е четиридесетдневен и не е така строг като Великия и Богородичния пост, като е подобен на Апостолския (Петровия).

Започва от 15 ноември и завършва на 24 декември.

През първата седмица на Рождественския пост и от 20 до 24 декември включително се консумира само растителна храна с олио. През останалите дни на този пост (без сряда и петък) се разрешава риба. Безгръбначни животни (охлюви, миди, октоподи и др.) също се приемат за постни храни.

Човек, който се готви за изповед и св. Причастие, е необходимо предварително да уточни с изповедника си начина и степента на

постене. Който е болен или има хронични заболявания, непременно трябва да се посъветва с изповедника си, като му съобщи и мнението на лекаря.

История на Рождественския пост

Утвърждаването на 40-дневния пост, свързан с деня 25 декември, в който се чества Рождеството на Господ Иисус Христос, станало сравнително късно - през XII век. То било в тясна зависимост от определянето датата на това събитие, във връзка с което се формира този втори по своята значимост Господски празник след Възкресение Христово (Пасха, Великден).

Отбелязването на празника Рождество Христово при християните от западните църкви започнало около 350 година. При източните то било въведено от св. Григорий Богослов през 380 г., като Антиохия последвала - през 375 г., Александрия - през 432 г. при св. Кирил Александрийски (+444), Йерусалим - при патриарх Ювеналий (+458).

Датите, на които това събитие било отбелязвано, също били различни: в западните църкви - на 25 декември, в Антиохия - на 4 януари, в Александрия - на 18 или 19 април, или на 29 май. Малоазийските църкви го чествали на 6 или 10 януари. Едва в края на IV и началото на V в. настъпило относително единство в отбелязването на Рождество Христово и всички църкви, с изключение на Арменската, започнали да го празнуват на 25 декември.

Определен брой постни дни, непосредствено преди Рождество Христово съществували още от времето, когато празникът бил честван заедно с Богоявление. Св. Теофил Александрийски говори за дванадесетдневен пост по това време. По-късно, когато цялата Църква започнала да отбелязва Рождество Христово отделно от празника Богоявление, Богоявленският пост бил сведен до един ден.

В западните църкви постът пред Рождество Христово бил от една до няколко седмици. В беседата си в памет на мъченик Филосторгий, св. Йоан Златоуст (+407 г.) говори за петдневен Рождественски пост. Броят на дните му обаче постепенно нараствал и по времето на св. Теодор

Студит (+826 г.) те възлизали на четиридесет. По този повод Антиохийският патриарх Валсамон (+1199 г.) цитира позицията на Константинополския патриарх Николай III (+1111 г.), съгласно която преди Рождество Христово трябва да се пости само осем дни, тъй като единствено Христовото възкресение е достойно да бъде зачетено с четиридесетдневен пост. Тази неустановеност по отношение времетраенето на Рождественския пост продължила до 1166 г., когато Константинополският патриарх Лука Хрисоверг (+1169 г.) постановил да се пости четиридесет дни преди Рождество Христово.

от <http://www.bg-patriarshia.bg>

ЕНОРИЙСКИ ЖИВОТ

На 19ти октомври чествахме паметта на преподобни Йоан Рилски Чудотворец. Той е най-великият български светец и е небесният закрилник на България. Основател на най-големия манастир у нас - Рилската света обител. Със своя Богугоден живот, запазил чиста вярата Свети Йоан Рилски намерил благодат пред Господа и вършил много чудеса. Нетленните му мощи почиват в основания от него Рилския манастир.

Със Света Божествена Литургия в с. Звездица бе отбелязан празникът на храма, който носи името на Свети Йоан Рилски. Енорията там се обгрижва от нашият свещеник отец Добромир.

На 26ти октомври със Света Литургия в храма в Аспарухово чествахме паметта на свети великомъченик Димитрий Солунски. Същият ден се венчаха нашите приятели Анастас и Кристина. Кумуваха отец Добромир и презвитера Красимира. Пожелаваме на Наско и Криса да имат тази любов: **„Любовта е дълготърпелива, пълна с благодат, любовта не завижда, любовта се не превъзнася, не се гордее, не безчинствува, не дири своето, не се сърди, зло не мисли, на неправда се не радва, а се радва на истина; всичко извинява, на всичко вярва, на всичко се надява, всичко претърпява.**

Любовта никога не отпада, а другите дарби, ако са пророчества, ще престанат, ако са езици, ще замлъкнат, ако са знание, ще изчезнат.

Защото донейде знаем и донейде пророчествуваме; но, кога дойде съвършеното знание, тогава това "донейде" ще изчезне.

Когато бях младенец, като младенец говорех, като младенец мислех и като младенец разсъждавах; а като станах мъж, оставих младенческото.

Сега виждаме смътно като през огледало, а тогава - лице с лице; сега знам донейде, а тогава ще познам, както и бидох познат.

А сега остават тия три: вяра, надежда, любов; но по-голяма от тях е любовта“. (Първо послание на св. ап. Павла до Коринтяни)

7ми ноември - Архангелова задушница. И тази година с обща панихида в храма в Аспарухово се помолихме за нашите покойници Господ да ги възкреси в Последния ден като ги постави отдясно на славата Му - при спасените овци от Неговото стадо.

Раздадохме по традиция варено жито, вино, хляб и сладки. Архангелова задушница е една от трите задушици в православния календар, нарича се така, защото винаги е в съботата преди празника на Свети Архангел Михаил.

православен център за духовно обгрижване на наркозависими

Сдружение Отвори очи е юридическо лице с нестопанска цел, осъществяващо дейността си в обществена полза. Основната цел на Сдружението е да управлява и развива Православния Център за Духовно Обгрижване на Наркозависими (ПЦДОН), осъществяващ 24-часова програма за психосоциална рехабилитация на наркозависими и намиращ се в двора на храм „Св. Цар Борис“, в кв. Аспарухово, гр. Варна.

Мисията на сдружението е да предоставя 24 часова рехабилитация на хора, имащи зависимост или злоупотребяващи с психоактивни вещества или с алкохол, и на техните близки,

обгрижвайки ги физически, психически и духовно, като развиваме дейността си върху основата на православното християнство.

Екипът на сдружението се стреми да постига трайна промяна и непрестанно усъвършенстване на личността посредством разработването и осъществяването на уникален за България метод за духовно обгрижване на зависими. Той се изразява в работа с цялостната човешка природа, състояща се от дух, разум и тяло, и развива мисловни и поведенчески модели у зависимите, които съответстват на християнските и предразполагат към себепознаване и преосмисляне на живота. Православният Център за Духовно Обгрижване на Наркозависими (ПЦДОН) реализира 24-часова терапевтична програма за психосоциална рехабилитация и ресоциализация на зависими.

от <http://otvoriuchi.org>

Телефон за контакт с ПЦДОН "Св. княз Боян Енравота - първомъченик български": **052/370 550** - Милка Генчева
Дарителска сметка: Сдружение "Отвори очи"

Първа инвестиционна банка IBAN: BG52FINV91501215277852, BIC: FINVBGSF

КАТЕГОРИИ СВЕТЦИ, КОИТО ЦЪРКВАТА ПОЧИТА

Според Съборното определение на Седми вселенски събор (787 г.), светците са истинските служители на Христос. Приживе светите хора притежават благодатните дарове лечителство и прозорливост, както и даровете на Светия Дух - любов, радост, мир, дълготърпение, благодат, милосърдие, вяра, кротост, въздържание; а също полагат непрестанни усилия дарованията им да останат скрити. Бележите, които говорят за святост са сияние на лицето, предаване на освещение чрез допир. Мироточивостта и нетлеността на светите мощи не могат да бъдат обяснени по никакъв друг начин освен чрез светостта. Светите мощи правят безброй чудеса, особено над ония, които пристъпват с вяра към тях.

След Света Богородица - "почтимата от херувимите и несравнено по-славна от серафимите" - и светите ангели, светата Църква почита богослужебно следните категории светии: пророци, апостоли, светители, мъченици, преподобни и праведни. Като отделни подгрупи в тези категории светии са св. праотци, равноапостоли, свещеномъченици, великомъченици, преподобномъченици, изповедници, безсребърници, благоверни, блажени, страстотерпци, стълпници, чудотворци, юродиви.

ПРОРОЦИ

Пророците са светци, които с помощта на Светия Дух са предизвестявали Божията воля и бъдещето идване на Спасителя. В древността Бог винаги е говорил чрез пророците. Някои от пророците са писатели на библейските пророчески книги:

АПОСТОЛИ

Думата апостол ("ἀπόστολος" от глагола "ἀποστέλλω" - изпращам) значи пратеник, посланик. Священото Писание използва в обширен смисъл думата апостол за различните Божии посланици. Сам Господ, като пратеник на Бог Отец, е наречен Пратеник Божий и Ангел на Завета.

Иисус е избирал апостоли на два пъти. Първо е избрал дванадесет апостола, според броя на дванадесетте патриарси, родоначалници на старозаветната Църква: Андрей Първозвани,

Симон Петър, Йоан Богослов и брат му Иаков Заведеев, Филип, Вартоломей, Тома, Матей, Яков Алфеев, Левий Тадей, Симон Кананита-Зилот, Иуда Яковов (или Тадей), Иуда Искаротски. След предателството и гибелта на Иуда Искаротски, апостолите избрали Матей скоро след Възнесението на Иисус. Втори път Иисус Христос е избрал и седемдесет апостола, вероятно по броя на 70-те члена на Юдейския върховен съд, или по броя на 70-те израилски старейшини.

Св. ап. Петър и Павел наричаме първовърховни първопрестолници и вселенски учители, претърпели много страдания и гонения и в своите послания завещали на християните основните правила на християнската вяра и живот.

Четиримата апостоли Матей, Марко, Лука и Йоан Богослов, написали Евангелията, наричаме евангелисти.

Християнската Църква нарича апостоли или равноапостоли още някои хора, чието служение и избор е близък до апостолското служение.

РАВНОАПОСТОЛИ

Равноапостолни са светиите, които особено са се прославили при благовестуването на Евангелието и в обръщането на народите в християнската вяра. Те са сътрудници или ученици на апостолите, които с апостолска ревност са разпространявали или са способствували за утвърждаването на християнската вяра сред езичниците.

СВЕТИТЕЛИ

Светители са свещенослужители, посветени на Бога от млада възраст, епископи и архиереи, богослови, които защитавали Православието от еретически лъжеучения и свети пастири на Христовото стадо.

СВЕЩЕНОМЪЧЕНИЦИ

Свещеномъченици са свещениците или архиереите, приели мъчения и смърт за изповядване на вярата в Христа; мъченици, принадлежащи към свещения чин (свещенически или епископски), почитани от Църквата като светци.

Трима от свещеномъчениците - Василий Велики, Григорий Богослов (Назиански) и Иоан Златоуст наричаме вселенски учители, т.е. учители на цялата християнска църква.

МЪЧЕНИЦИ

Мъченици са тези светии, които смело и безстрашно са изповядвали и засвидетелствали пред света със слово и дело, със страдания и мъки, а често и със смърт християнската вяра и са прославяли Бога. Мъчениците са най-старата категория светци.

ВЕЛИКОМЪЧЕНИЦИ

Великомъченици - християни мъченици, претърпяли особено тежки (велики) страдания и продължителни мъчения и проявили при това изключителна твърдост във вярата.

ИЗПОВЕДНИЦИ

Изповедници - християни, приели мъченичество за изповядването на правата вяра. За разлика от мъчениците, изповедниците не са умрели в резултат на преживените страдания, а са умрели впоследствие.

БЕЗСРЕБРЕНИЦИ

Безсребреници (гр. ἀνάργυρος) - светии, особено прославили се със своята безкористност, с отказа си от богатства заради вярата си. Като необходим елемент на светостта, представата за безкористността има своето основание в евангелския разказ за юношата, който желаел да последва Христа, но се смутил, когато Христос му казал: "продай всичко, що имаш, и раздай на сиромаси, и ще имаш съкровище на небето; па дойди и върви след Мене, като вземеш кръста". Тъй като "съкровище на небесата" означава спасение, т.е. святост, безкористността и безсребърничеството могат да бъдат разглеждани като подвиг, говорещ за святост.

ПРЕПОДОБНИ

(гр. ὁσιος, лат. sanctus) Като "преподобни" светата Църква величае подвижниците на Новия Завет, които за обуздаване на своите греховни наклонности и за духовно усъвършенстване доброволно се посвещават на най-строго изпълнение на заповедта: тези, които са Христови да разпнат плътта със страстите и похотите, да не царува грехът в смъртното тяло. Някои от тези праведници се подвизавали в света, други се отделяли от света в манастири, пустини, не встъпвали в брак, чрез пост и молитва събирали

духовни сили и привличали около себе си ученици, които да бъдат за пример със своя свят живот и да влияят косвено благотворно на света, от който са се отделили.

ПРЕПОДОБНОМЪЧЕНИЦИ

Преподобните, претърпели мъчения заради Христовата вяра, наричат преподобномъченици (гр. ὁσιομάρτυς)

ПРАВЕДНИ

Праведни наричаме обикновено старозаветните светии, които са постъпвали по правдата на Закона. Водили праведен, угоден Богу живот, но за разлика от преподобните живеели в света, били хора семейни.

СВЕТИ Праотци

Праотци (от гр. προπάτωρ - "праотец") наричаме старозаветните предци на Исус Христос по човечество, които почитаме като изпълнители на Божията воля в свещената история до новозаветната епоха, поради тяхното праобразно участие в историята на спасението, в движението на човечеството към Небесното царство.

БЛАГОВЕРНИ

Благоверни - цар, княз или княгиня, допринесъл особено много за укрепването на Православието, и поради това причислен към лика на светците.

СТЪЛПНИЦИ

ЧУДОТВОРЦИ

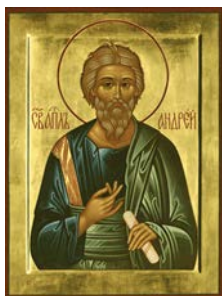
ЮРОДИВИ

Юродив (безумен) - светец, приел подвиг по Божие призвание "юродство заради Христа", та като стане "от долен род" на тоя свят, презрян, "измет на света", да намери милост в очите на Господа. Юродивите съзнателно приемали вид на безумни и се подлагали доброволно на всевъзможни лишения, унижения и страдания. Те пророчествали, вършели чудеса, смело изобличавали несправедните управници и обръщали грешници в пътя на покаянието, като при това вършели такива подвизи на любов към ближните, каквито са недостижими за повечето хора. Първите подвижници на юродството заради Христа са се появили твърде рано: в люлката на древното монашество - Египет, през втората половина на IV век.

със съкращения от www.pravoslavieto.com

ПРЕДСТОЯЩО ЦЪРКОВЕН КАЛЕНДАР

30 НОЕМВРИ СВ. АП. АНДРЕЙ ПЪРВОЗВАНИ

Свети Андрей, Първозваният Христов апостол, син на един евреин, на име Йона, брат на светия първовърховен апостол Петър, бил родом от град Витсаида. Презирайки суетата на този свят и предпочитайки девството пред съпружеството, той не пожелал да встъпи в брак, но като чул, че светият Предтеча Йоан проповядва на Йордан покаяние, оставил всичко, тръгнал след него и останал негов ученик. Когато светият Предтеча, посочвайки минаващия оттам Иисус Христос, произнесъл: "ето Агнецът Божий", свети Андрей заедно с другия ученик на Предтеча, когото считат за евангелист Йоан, оставил Кръстителю и тръгнал след Христа. Той намерил брат си Симон (Петър) и му казал: "намерихме Месия (което значи

Христос)" и го завел при Иисус. След това, когато ловял заедно с Петър риба на брега на Галилейско море и Иисус извикал към тях, като им казал: "вървете след Мене, и Аз ще ви направя ловци на човеци" - тогава оставил по Господния зов мрежите, тръгнал заедно с брат си Петър след Христа.

Андрей бил наречен Първозвани, защото станал последовател и ученик на Иисус Христос преди всички други апостоли. А когато след доброволните страдания на Господа, след възкресението Му, свети Андрей приел, както и другите апостоли, Светия Дух, слязъл върху него във вид на огнен език, и когато били разпределяни страните, на него му се паднали по жребий страните Витински и Пропонтидски, с Халкидон и Византион, Тракия и Македония, простиращи се до самото Черно море и Дунав, а също - Тесалия, Елада, Ахаия, Аминтин, Трапезунт, Ираклия и Амастрида.

Свети Андрей минал през тези градове и страни, проповядвайки Христовата вяра и във всеки град приел много скърби и страдания. Загинал мъченически.

Жития на светиите, преведени на български език от църковно-славянския текст на Чети-минейте ("Четъи-Минеи") на св. Димитрий Ростовски. Със съкращения.

Внимание! Вестникът съдържа текстове от Священото Писание и икони. Не го използвайте за домакински и други нужди!

Енорийски лист „С нами Бог“ се издава с благословението на Варненски и Великопреславски митрополит Йоан.

Адрес на храм „Св. Цар Борис Михаил“
Гр. Варна, кв. Аспарухово, ул. „Места“ 38 а
<http://sveticarboris.net//>

Свещеници в храм „Св. Цар Борис“

свещеноиконом Добромир Георгиев
0899 050060
протойерей Георги Фотакчиев **0898 470439**
свещеник Ясен Керчев **0896 778675**